

Vooraf gespierde lijven in **Royal Palms Beach Club**

Voorovergebogen, naakte figuren, die niet hun gezicht, maar hun achterste tonen zijn de opvallendste gasten in de **Royal Palms Beach Club** van Vincent Geyskens (°1971). Ze duiken zowel alleen als in gezelschap op in de gelijknamige monografie, die de nagelnieuwe uitgeverij VdHBooks aan de in Brussel residerende kunstenaar wijdt.

Is dit misschien hun voorkeurshouding in het seksueel verkeer? In zijn inleiding suggereert Gerrit Vermeiren dat ze op deze exotische locatie ook gewoon een zonnebad kunnen nemen. Maar als de **Royal Palms Beach Club** een deknaam voor een afgelegen concentratiekamp zou zijn, is het niet uitgesloten dat de kijker wordt geconfronteerd met vernederde gevangenen, die worden behandeld als dieren in een slachthuis. Volgens Gerrit Vermeiren schildert Geyskens niet echt menselijke portretten of volwaardige lichamen, maar focust hij op de huid, het vlees en de beharing tussen de openingen. De personages hebben allemaal hun individualiteit verloren. De aandacht wordt nog louter toegespitst op hun vege of opgefokte lijf en dat is inwisselbaar. Op het allereerste olieverfdoek doemt een zwarte gedaante op, die naar een achteroverliggende mannelijke gestalte kruipt, waarvan de ogen en de neus zijn weggewist. Hij lijkt verduiveld sterk op de **Partykiller**, die in de duisternis op hoge hakken afstevent op een vaag blauwe verticale neonlamp. Een stille verwijzing naar de prostitutiebuurt, waar dames hun lijf achter een zacht fluorescerend schijnsel etaleren. De houdingen en gebaren van de anonieme Protégé verraden dat hij louter uit is op zintuiglijk genot. Ook wanneer niemand in de buurt is. De **Ambassador**, die koketteert met zijn forse biceps en zijn welvend bovenlijf kan niet meer bogen op zijn diplomatieke status, want bij Vincent Geyskens is hij herleid tot brute spierkracht. Hoewel over zijn ogen verdoezelende paarsblauwe verfstreken zijn aangebracht ervaar je toch een zekere minachting. De blonde jongen van **Management I**, die we alleen ruggelings kunnen observeren, lijkt weggesneden uit een vergeeeld gay magazine. De vrouwen, die Geyskens in grove en

Vincent Geyskens :
Royal Palms Beach Club
Ingeleid door Gerrit
Vermeiren
84 blz.

VDH BOOKS, 2007
30 EURO
ISBN 978 90 888 1001-5

Monumentengids Vlaanderen
324 blz., garengenaaid
Erfgoed Vlaanderen en Da-
vidsfonds Leuven, 2007
12,50 euro
ISBN 978 90 5826 449 7

rauwe tinten borstelde zijn al even weerzinwekkend. Maar ze zijn, volgens Gerrit Vermeiren, dan ook allesbehalve in opzichtige kleuren gepenseeld om de kijker op te winden. De morsige portretten bezitten obscene trekjes. De kunstenaar jaagt niet op het mooie, maar is op een fetisjistische manier in de ban van het lelijke. Zijn 'taches de beauté' worden in het boek zelfs uitvergroot. Geyskens twijfelt tussen een figuratieve en een abstracte aanpak. Hij flirt met het Zwart Vierkant van de Rus Malevitsj en deed voor zijn 'cordon sanitaire' inspiratie op in het toilet. Enkele schilderijen met chaotische kleurspaten leunen aan bij de collages, die zijn

vervaardigd met knipsels uit rijkelijk geïllustreerde magazines en allerhande reclamemateriaal. In de **Royal Palms Beach Club** verliest de paus zijn heiligheid omdat voor zijn gelaat foto's van pornomodelen en body builders werden verknipt.

Doordat de werken noch chronologisch, noch thematisch zijn geordend kan je als lezer zelf verbanden leggen en die tot een verhaal samensmeden. (LD)

Monumentengids Vlaanderen

Erfgoed Vlaanderen werd in 1994 opgericht met als ambitieus doel een oplossing te bieden voor probleemmonumenten. In dertien jaar tijd nam de organisatie evenveel monumenten in beheer. Ze restaureerde ze, gaf ze een nieuwe bestemming en stelde ze open. In 2001 verruimde de missie van Erfgoed Vlaanderen. Ze kreeg ook de opdracht het grote publiek warm te maken voor het belang van erfgoedzorg. De jaarlijkse Open Monumentendag Vlaanderen is het bekendste initiatief. En nu verscheen de **Monumentengids Vlaanderen**, uitgegeven bij het Davidsfonds.

De gids wijst de weg naar 350 beschermde monumenten en sites die geregeld opengesteld zijn voor het publiek; Het is een bonte mengeling van begijnhoven en belforten, kapellen, kerken, kloosters en abdijen, stadhuizen, kasten en woonhuizen, hoeves, forten en molens.

Heel opvallend is dat de **Monumentengids** als twee druppels waters lijkt op de **Museumgids** van OKV: identiek formaat, nagenoeg dezelfde vormgeving en aanpak, tot en met het gebruik van de icoontjes. (MV)